

Det helt rigtige Ho=ho=ho = Portræt af en Julemand

*"Damen der cyklende næsten kaster op af grin,
Bilisten der stoppede op ved grønt lys i et lyskryds,
så det skabte trafikprop, for at tage et billede.
Politimændene der satte blå blink på
og lavede "thumbs up".
Pigen der midt i opvasken kiggede undrende ud af vinduet,
og barnet der med et genert smil og store hundeøjne
spurgte, om hun ikke måtte få en pebernød.
Det er de øjeblikke, der gør, at man som julemand
elsker at sprede glæde over Danmarks befolkning."*

Julemanden fra Amager

Vi træder ind i den splinternye spejderhytte, sneen har malet alt, der kan ses hvidt, og hækkenes blade er erstattet med et tungt lag sne. Bag hytten kan vi se Julemandens overdækkede kane, vi får et kort glimt af den, inden vi træder ind i varmen.

Vores øjne er store ved synet af Julemanden, der er som taget ud fra en bog, og trods vores alder og trods at vores tro på julemanden er en tid, der for længst er forbi, kan man tydeligt spotte den barnlige glæde, som stråler ud af os alle. Det lange hvide hår og det matchende skæg, der går langt ned over brystet, samt den røde nissehue får os alle til at kigge betaget.

Der står vi så og giver hånd til Julemanden Julle på 519 år, bedst kendt som Julemanden fra Amager.

Under skægget, huen, den røde frakke med hvid pelskant står nittenårige Simon Brøns, 3.g elev på Mediegymsnasiet i Malmö. Derudover er han spejder på sit tolvte år, og det var denne fritidsinteresse, der var med til at vække ideen om at blive julemand. Spejderne har de sidste fire år været ude og deltage i juleoptøget på Amagerbrogade, og Simon mente, at der skulle en julemand med i det omtalte årlige optog. Han begrundede det med, at han altid har fundet myten om Julemanden meget interessant.

AF IDA MODVIG LØVDAHL, FIJE POPP ANDERSEN OG EMILIE HAAHR

FOTO: MADRS STERUP FRANDSEN

LAYOUT: JOHANNE SKOU KARLSEN

Både private og på hospitalet

Til juleoptøget vinker han til de generte børn, imens han sidder i sin kane og lystigt bruger sit mest kendte: Ho, ho, ho! I de børnehaver, han besøger, danser han rundt om juletræet med børnene, deler godteposer ud og sørger for at give børnene en skøn dag.

"Der er ikke et fast sted, hvor jeg arbejder som julemand. Jeg kommer blandt andet i børnehaver, institutioner, private steder, og jeg sætter ikke nogen grænser for hvor på

Sjælland, det kan være. Med hensyn til de private steder så er det blevet meget populært, at man juleaften hyrer en julemand til at gøre juleaftenen endnu mere magisk."

Denne juleaften skal Julle dog ikke bruge hos en privat kunde, med derimod på Hvidovre Hospital, hvor han skal dele hospitalsbamsen ud på børneafdelingen til de uheldige børn, der er nødt til at tilbringe deres juleaften på hospitalet.

Den dårligste og den bedste

"Den dårligste oplevelse, som jeg har haft med at være julemand, var, da jeg var til juleoptog, hvor der blev kastet en plasticpose ud af vinduet fra 3. sal. Ingen blev ramt, men det var tæt på, at både jeg og de andre i kanen blev ramt, da de sad bag i kanen. Jeg blev rigtig chokeret over det, for jeg har svært ved at forstå, hvorfor folk har lyst til at ødelægge julen for andre. Da vi ikke gør det for at genere nogle, men tværtimod gør det for at skabe hygge for alle."

Vi fortsætter med et mere positivt spørgsmål, nemlig "den bedste oplevelse", for at få et smil på julemandens læber, da han ser tænksomt frem for sig, som om han gennemgår den ubehagelige oplevelse. Som forventet kommer der et smil frem. "Der er så mange, det er svært at kunne sige hvilken en der er den bedste!" Men så får vi lokket en historie ud af ham, der får vores hjerte til at smelte og vores smil til at vokse:

"Det var min debut som julemand, hvor en lille pige kom hen og prikede mig på maven, hvorefter hun kigger op på mig med store øjne og siger: 'Julemand, det føles ikke, som om du har puder på maven!' Jeg svarede med det samme: 'Hvorfor skulle jeg dog have puder på maven?'"

Pigen kiggede derefter undrende på mig og sagde: 'Jamen, det plejer man da at have.' Så forklarede jeg hende, at det skam var en rigtig mave, og at det ikke var puder, til det svarer hun så: 'Men så er du jo den rigtige julemand!'. Det er nok den bedste oplevelse, jeg husker det helt tydeligt, og det er sådan nogle små ting, der er med til at gøre mit job helt fantastisk!"

Dansk Julemands Laug

Med en skål slik på bordet og både vand og sodavand, som Julie har taget med til os, er det næsten umuligt at lade være med at tænke på ham som den perfekte julemandsskikkelse. De personlige egenskaber er der: Gavmildheden og hyggen er skabt, så snart

vi trådte ind. Men alligevel bliver vi nødt til at spørge ham, hvad han gjorde for at blive julemand?

"Jeg har researchet en hel del, inden jeg besluttede mig at sætte mig op i kanen. Det var her, jeg fandt "Dansk Julemands Laug". For at komme ind i Lauget skal man opfylde kravene. Det er ikke sådan lige til at blive julemand. For det første skal man have et rigtigt: "Ho, ho, ho!". Desuden er det meget vigtigt, at man har en ren straffeattest med hensyn til børn, under dette skal man også kunne fremvise en børneattest (en attest, der beviser, at man ikke er pædofil)." Vi finder det meget passende og nikker i takt, med at vi får fortalt kravene for optagelsen. "Når man så er kommet ind er der nogle vigtige regler, den første er at man skal have et "nissesind", hvilket vil sige, at jeg skal være glad og smilende. Når jeg er iført kostumet, må jeg selvfølgelig ikke bande, drikke alkohol eller ryge, da det sætter et dårligt eksempel for børnene og er ekstremt upassende."

Ikke Fætter BR-nisse

Vi får at vide, at der også er krav om selve tøjet, hvordan det skal se ud. Der skal overholdes nogle standarder, så medlemmerne ikke render rundt og ligner "Fætter BR nisser". Farverne på tøjet er et af disse krav, de er som følgende; rød, hvid og grå. Som det er illustreret foran os med

grå bukser, den røde kåbe, med den hvide pelskant og den typiske nissehue, der sidder på toppen af hovedet, på det lange hvide hår.

"Jeg vil foreslå andre at blive julemand, hvis de brænder for det og har en passion for at skabe glæde i juletiden! En af de bedste oplevelser ved at komme ud og optræde må være transporten. Når buschaufføren, der glori på julemanden som lige er trådt ind, fordi hans rendyr har fanget en forkølelse, så chaufføren lige er nødt til at pudse sine briller en ekstra gang. Folk der kigger med store undrende øjne, og som ikke kan slippe blikket fra en. Det er en fantastisk og morsom oplevelse, og det er med til at gøre det til noget af det bedste ved at være julemand!"

